

9 november : kerkwijding van de Sint Jan van Lateranen

De kerk is als gebouw een plaats in de wereld, maar tegelijk een ruimte die aan de wereld is onttrokken. De kerk is gewijd en toegewijd als plaats om God te ontmoeten. Hier worden geen menselijke zaken afgehandeld.

Een kerk is geen markthal. Een Derde Wereldwinkel mag misschien nog wel.

De oorspronkelijke kerk Sint Jan van Lateranen is gebouwd door keizer Constantijn. De keizer had in 313 het christelijk geloof als staatsgodsdienst uitgeroepen. Deze kerk was de eerste openbare ruimte waar het geloof vrij gevierd en beleefd kon worden. De kerk kon uit de catacomben komen waarin ze verscholen was.

Dit eerste kerkgebouw werd tegelijk de eerste kathedraal. De bisschop van Rome nam deze kerk in bezit voor de eredienst en voor de officiële verkondiging van het evangelie. Vanuit deze kerk, dit gebouw, werd de kerk bestuurd. Later is het bestuurscentrum naar de St. Pieter gegaan. Dit eerste kerkgebouw en zijn opvolgers, is kathedraal gebleven. De paus is allereerst bisschop van Rome. Dit eerste kerkgebouw is de moeder van alle kerken ter wereld. Het staat zelfs op de voorgevel geschreven. In het Latijn.

Voor de gelovige beleving is ook vandaag een kerk als openbaar gebouw een noodzaak. Kunt u zich Boxmeer voorstellen zonder kerk met stoere toren?

Toch is kerk veel méér dan een gebouw. Paulus zegt: Jullie weten toch dat jullie hier Gods tempel zijn en dat de Geest van God in jullie woont.

Kerk of tempel: wij zelf - en de mijnheer of mevrouw die naast u zit - zijn de gewijde ruimte in deze wereld die God nodig heeft om onze God te zijn.

Wij zijn dat omdat wij naar Christus heten. In zijn naam zijn wij gedoopt en gezalfd. Hij is het fundament waarop wij ons gelovig leven bouwen. Je zou ook

kunnen zeggen: kerk is de geloofsgemeenschap die het liefdevolle gezicht van God aan de samenleving toont.

Aan de kerk als gemeenschap zie je hoe God het samenleven – wereldwijd en ook in Boxmeer- bedoeld heeft.

We hoorden ook het verhaal van de schoonmaak van de tempel van Jeruzalem. In de tempel als gewijde plaats om God te ontmoeten en waar mensen samen komen om volk van God te zijn, gaat het economische leven van geld verdienen gewoon door.

Het huis van God is geen plek meer van samenkomen. Het is de vrije markt waar enkelen geld verdienen en velen hun zuur verdiend geld uitgeven. Het is geen plek van samen volk van God zijn; het wordt een plek van tweedeling.

Jezus die juist alle mensen tot één gemeenschap wil samenbrengen veroorzaakt, een flinke rel waar de autoriteiten op af komen.

“Laat eens zien dat dat van God mag”, schreeuwen ze tegen Hem.

Kalm antwoordt Jezus: “Breek deze tempel af en in drie dagen zal ik hem doen herrijzen”. Jezus spreekt over de tempel van zijn lichaam. Drie dagen nadat de autoriteiten Hem hebben doen kruisigen, zal Hij verrijzen. Jezus de Verrezen Christus, is zelf de nieuwe tempel.

De kerk – een gebouw; de kerk – de gemeenschap van christenen; de kerk – Lichaam van Christus; de kerk – wij hier in Boxmeer- teken van Gods liefde voor alle mensen.

In de wereld van vandaag zijn we zo gericht op economie en welvaart dat er weinig ruimte is voor de Geest van God die mensen als zusters en broeders samenbrengt. De kerk als gemeenschap van christenen wordt naar de rand van de samenleving gedreven. Niet alleen de kerk, maar ook de mensen naar wie Gods liefde het meest uitgaat, worden naar de rand geschoven. De markthal is de wereld liever dan de plek van Godsontmoeting.

Het zijn de arme en kwetsbare mensen die de prijs betalen van economische groei.

Het zijn de vreemdelingen en vluchtelingen die zich niet mogen vestigen in onze steden en dorpen.

Het zijn de ouderen die vaker ziek zijn en de jongeren die het niet meer zien zitten, die te weinig hulp krijgen.

Het zijn mensen van wie Jezus zegt in het evangelie van Mattheüs:

“Wat je voor de minste mensen gedaan hebt, heb je voor mij gedaan”.

De kerk is Lichaam van Christus; zij draagt de wonden van de samenleving en zoekt naar heling en genezing.

11 november is de feestdag van Sint-Maarten. De soldaat die zijn mantel in tweeën scheurde om een bedelaar te helpen. Het verhaal gaat dat er eerst een andere bedelaar was die zei: “Ik ben Christus, wil je mij helpen”.

“Neen”, zei Maarten, “ik zie de wonden in je handen niet”.

Al die verwonde mensen om ons heen zijn Lichaam van Christus, onze zusters en broeders die liefde nodig hebben.

Iedere veertien dagen wordt er in ons land wel een kerk gesloten:

katholiek of protestant. Dan verdwijnt er weer een zichtbaar teken van Godsontmoeting. Een plek waar mensen eraan herinnerd worden dat zij geroepen zijn tot verantwoordelijkheid en solidariteit met elkaar.

Een samenleving heeft openbare gebouwen nodig met torens die naar de hemel wijzen. In de kerk wordt 's zondags in breken en delen gevierd hoe het samenleven van maandag kan zijn; hoe wij door de week teken van Gods liefde in de straten en buurten van Boxmeer kunnen zijn.

Pastor Tom Buitendijk o.carm.